

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.10.2007
KOM(2007) 637 endelig

2007/0228 (CNS)

RÅDETS DIREKTIV

om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1382}
{SEK(2007) 1403}

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag indgår i EU's bestræbelser for at udvikle en samlet indvandringspolitik. I Haag-programmet fra november 2004 erkendte man, at "lovlig migration vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den videnbaserede økonomi i Europa og fremme af den økonomiske udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien", og Kommissionen blev opfordret til at "forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet". På Det Europæiske Råds møde i december 2006 enedes man om en række foranstaltninger, der skulle træffes i løbet af 2007, herunder "for så vidt angår lovlig migration skal der under fuld hensyntagen til de nationale kompetencer udvikles en velforvaltet migrationspolitik, der kan hjælpe medlemsstaterne med at dække de nuværende og fremtidige behov for arbejdskraft (...) især bør de kommende kommissionsforslag inden for rammerne af politikplanen for lovlig migration fra december 2005 behandles hurtigt".

Dette forslag fremsættes – sammen med et forslag til "rammedirektiv" – i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af december 2005 "Politikplan for lovlig migration" (KOM(2005) 669), i henhold til hvilket der mellem 2007 og 2009 skulle vedtages fem forslag til retsakter vedrørende indvandring af arbejdskraft. Sigtet hermed er dels at fastsætte indrejsebetingelser for specifikke kategorier af migranter (højt kvalificerede arbejdstagere, sæsonarbejdere, lønnede praktikanter og virksomhedsinternt udstationerede), dels at sikre allerede indrejste tredjelandstatsborgeres retlige stilling og forenkle ansøgningsproceduren.

Dette forslag skal opfylde ovennævnte politiske mandater. Det sigter navnlig mod at forbedre EU's evne til at tiltrække og – om nødvendigt – fastholde højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande for derved at øge den lovlige indvandrings bidrag til at forbedre EU's konkurrenceevne og supplere de øvrige foranstaltninger, EU er ved at træffe for at nå målene i Lissabon-strategien. Det tager specifikt sigte på effektivt og hurtigt at reagere på svingende efterspørgsel efter højt kvalificeret indvandret arbejdskraft - og på at afhjælpe den nuværende og kommende mangel på bestemte kvalifikationer – ved på EU-plan at skabe lige vilkår for at lette og harmonisere indrejsebetingelserne for sådanne arbejdstagere og fremme en effektiv fordeling og omfordeling af dem på EU's arbejdsmarked.

Dette forslag sigter mod at opfylde disse mål på en måde, der hverken underminerer udviklingslandenes evne til at sikre et rimeligt serviceniveau eller deres bestræbelser for at nå millenniumudviklingsmålene. Det vil som sådan omfatte foranstaltninger for at fremme cirkulær migration.

For at nå disse mål foreslår Kommissionen, at der indføres en fælles forenklet og fleksibel indrejseprocedure for højt kvalificerede indvandrere fra tredjelande samt attraktive opholdsbetingelser for dem og deres familiemedlemmer, herunder visse lempelser af reglerne for personer, der ønsker at rejse til en anden medlemsstat efter

højt kvalificeret beskæftigelse.

- **Generel baggrund**

Med hensyn til økonomisk indvandring kan den nuværende situation og udsigterne på arbejdsmarkedene i EU generelt betegnes som et "behovsscenario". Nogle medlemsstater lider allerede under en betydelig mangel på arbejdskraft og færdigheder i visse økonomiske sektorer, som ikke kan dækkes på det nationale arbejdsmarked, og som vedrører en lang række fag. I henhold til prognoser fra Eurostat forventes EU's samlede befolkning at falde inden 2025 og den arbejdsdygtige del af befolkningen inden 2011, selv om ikke alle medlemsstater er påvirket i samme omfang. Et andet element, der skal tages i betragtning, er den kontinuerlige vækst i beskæftigelsen i videnintensive sektorer sammenlignet med andre sektorer i EU's økonomi. Analyser viser derfor, at erhvervslivet i EU i stadig højere grad vil have brug for højt kvalificeret arbejdskraft, selv om indvandring i sig selv ikke kan løse problemet.

Højt kvalificerede arbejdstagere opfatter imidlertid ikke EU som helhed som tiltrækkende i lyset af den meget store internationale konkurrence. F.eks. har EU først og fremmest modtaget ukvalificerede til mellemkvalificerede arbejdstagere fra Maghreb-landene (87 % af disse indvandrere), mens 54 % af de højt kvalificerede arbejdstagere fra disse lande valgte at tage ophold i USA og Canada. EU's tiltrækningssevne sammenlignet med disse lande lider under, at højt kvalificerede indvandrere på nuværende tidspunkt møder 27 forskellige indrejsesystemer og ikke har mulighed for let at rejse fra et land til et andet for at få arbejde, og i adskillige tilfælde får langsommelige og besværlige procedurer dem til at vælge lande uden for EU, der tilbyder gunstigere indrejse- og opholdsbetingelser. Det er svært at fastslå problemets omfang, da kun ti medlemsstater på nuværende tidspunkt har særlige ordninger for højt kvalificerede arbejdstageres indrejse, og da disse ordninger er forskellige, er oplysningerne ikke sammenlignelige. For de øvrige medlemsstater findes der ingen eller kun delvise specifikke statistiske oplysninger herom. Der kan kun gives meget grove skøn: f.eks. fik ca. 74 300 arbejdstagere indrejse i 15 medlemsstater i 2003. Selv hvor der findes specifikke ordninger, er de udelukkende nationale og omfatter ingen lempeligere regler for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, der har behov for eller ønsker at flytte til en anden medlemsstat med henblik på beskæftigelse, hvilket opsplitter EU's arbejdsmarked og ikke tillader en effektiv (om)fordeling af den nødvendige arbejdskraft.

Siden Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i oktober 1999, har Kommissionen forsøgt at opnå enighed om fælles regler for økonomisk migration, der er hjørnестenen i enhver indvandringspolitik. Kommissionen fremsatte i 2001 forslag til et direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed. Selv om de andre europæiske institutioner afgav positive udtalelser, blev forslaget kun genstand for førstebehandling i Rådet og officielt trukket tilbage i 2006.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

I Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding fastsættes betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat kan meddeles denne status, og for, at en fastboende udlænding kan flytte til en anden medlemsstat. I Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring fastsættes betingelserne for udøvelsen af denne ret. Dette forslag fraviger disse instrumenter, for så vidt som der heri fastsættes bestemmelser om opnåelse af status som fastboende udlænding, der ikke vil straffe højt kvalificerede arbejdstagere, som har fået tilladelse til at rejse til forskellige medlemsstater efter højt kvalificeret beskæftigelse, og fordi det indeholder bestemmelser om gunstigere betingelser for familiesammenføring og for en fortrinsret til at flytte til en anden medlemsstat, når en tredjelandsstatsborger har opnået status som fastboende udlænding.

Parallelt hermed vil Kommissionen fremsætte et forslag til direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat. De to forslag er blevet udformet, således at de er gensidigt forenelige og sammenhængende.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Foranstaltninger for at tiltrække og beholde højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande på grundlag af en behovsbaseret strategi udgør en del af de bredere rammer, der blev indkredset i Lissabon-strategien og de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse, hvori der klart indkredses både makroøkonomiske og mikroøkonomiske strategier med henblik på at fremme EU's konkurrenceevne, herunder at få flere personer i beskæftigelse og forbedre arbejdstagernes og virksomhedernes tilpasningsevne og arbejdsmarkedernes fleksibilitet. Det tager imidlertid tid, inden disse foranstaltninger giver resultater, mens uddannelse af den eksisterende arbejdsstyrke (og andre lignende foranstaltninger) i de fleste tilfælde ikke vil være hensigtsmæssig for at imødekomme behovet for læger, ingeniører m.fl. hos virksomheder i EU. Højt kvalificerede indvandrere kan således udgøre et aktiv.

Forslaget er desuden i overensstemmelse med EU's udviklingspolitik, hvis centrale fokus ligger på at bekæmpe fattigdom og nå millenniumudviklingsmålene. I den forbindelse erkendes det i forslaget, at det kan have forskellig virkning for forskellige lande uden for EU, og det tilstræbes at mindske de negative følger og øge de positive konsekvenser af højt uddannedes migration mest muligt for udviklingslande, der allerede har mangel på menneskelige ressourcer i bestemte sektorer. Dette instrument skal betragtes i en bredere sammenhæng end EU's udviklings- og migrationspolitik, inklusive operationelle foranstaltninger, finansiering og allerede eksisterende og planlagte aftaler.

Dette forslag er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, da højt kvalificerede indvandreres (og deres familiemedlemmers) rettigheder som arbejdstagere og bosiddende i EU anerkendes og garanteres, herunder de proceduremæssige garantier og retten til et familieliv. De personoplysninger, som myndighederne skal behandle i forbindelse med gennemførelsen af dette forslag, skal behandles i

overensstemmelse med direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

2) HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af de berørte parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Der er gennemført en offentlig høring om grønbogen om EU's strategi for forvaltning af økonomisk migration. Alle relevante bidrag kan ses på http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/economic_migration/news_contributions_economic_migration_en.htm). Den 14. juni 2005 blev der afholdt en offentlig høring.

Der er gennemført yderligere høringer ved hjælp af seminarer og workshops. Medlemsstaterne er blevet hørt inden for rammerne af Kommissionens udvalg for indvandring og asyl. Gennem den eksterne undersøgelse, der blev gennemført til støtte for konsekvensanalysen, blev der gennemført yderligere høringer af de væsentligste aktører ved hjælp af spørgeskemaer og interview.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan disse er taget i betragtning

Analysen af bidragene viste, at der er generel opbakning til en fælles EU-politik for økonomisk integration, dog med store forskelle med hensyn til fremgangsmåder og forventede slutresultater. Visse elementer blev tydelige, f.eks. behovet i EU for fælles regler til regulering af al indvandring med henblik på beskæftigelse eller i det mindste indrejsebetingelserne for visse nøglekategorier af økonomiske indvandrere (højt kvalificerede arbejdstagere og sæsonarbejdstagere). Disse to kategorier blev anset for vitale for EU's konkurrenceevne. Et andet tydeligt ønske var, at der blev foreslået enkle, ikke-bureaukratiske og fleksible løsninger. Da et stort antal medlemsstater ikke gik ind for en generel strategi, fandt Kommissionen, at det var mere realistisk med en sektorbaseret strategi, som i højere grad ville efterkomme ønsket om fleksibilitet.

Kommissionen tog hensyn til bemærkninger til dens strategiske plan for lovlig indvandring og i forbindelse med undersøgelsen med henblik på konsekvensanalysen.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke brug for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Følgende valgmuligheder blev undersøgt:

Valgmulighed A – status quo. Medlemsstaternes indvandringspolitikker er meget forskellige for så vidt angår højt kvalificerede arbejdstageres indrejse. Der er i stadig højere grad brug for sådanne arbejdstagere for at afhjælpe den nuværende og kommende mangel på arbejdskraft på arbejdsmarkedet, men EU tiltrækker dem ikke i væsentlig grad. I mangel af en fælles aktion på området kan situationen ikke i væsentlig grad ændre sig.

Valgmulighed B - at udforme en grundlæggende fælles politik for højt kvalificerede arbejdstageres indrejse. Der foreslås minimumsindrejsebetingelser, hvilket giver

medlemsstaterne stor frihed til selv at fastsætte væsentlige elementer i deres nationale ret. Opholds- og arbejdsbetingelserne berøres ikke. Denne valgmulighed vil kun have en begrænset virkning med hensyn til at tiltrække disse arbejdstagere eller forbedre effektiviteten på EU's arbejdsmarked. Den samlede indvirkning på det makroøkonomiske miljø vil være temmelig begrænset.

Valgmulighed C – at forenkle indrejseordningen ved at etablere et pointsystem på EU-plan og en forenklet indrejseprocedure, umiddelbart tillade familiesammenføring og skabe en database, hvori kvalifikationer matches. Denne valgmulighed kan i høj grad fremme og lette højt kvalificerede tredjelandstatsborgeres indvandring i EU. Medmindre pointene fastsættes på EU-plan (hvilket kan være i strid med subsidiaritetsprincippet på nuværende tidspunkt), vil indvandrerne imidlertid fortsat opleve, at der er meget forskellige indrejsebetingelser i medlemsstaterne.

Valgmulighed D – at fastsætte et sæt fælles kriterier og en forenklet procedure for indrejse samt gunstige opholdsvilkår (arbejds- og opholdsrettigheder, umiddelbar familiesammenføring, hurtigere opnåelse af status som fastboende udlænding osv.) En effektiv integration af højt kvalificerede tredjelandstatsborgere på arbejdsmarkedet og i samfundet vil være den bedste måde at øge deres bidrag til den økonomiske vækst og konkurrenceevnen mest muligt, og det vil virkelig forbedre EU's evne til at tage nuværende og forventede udfordringer op. Virkningerne af en sådan politik vil imidlertid være begrænset til enkelte medlemsstater.

Valgmulighed E1 – at fremme mobiliteten i EU gennem en koordinering af listerne over den type arbejdstagere, der på nationalt plan er behov for, og indføre et blå EU-kort og en database over indehaverne af det blå kort. Mobilitet inden for EU kan udgøre et stærkt incitament for højt kvalificerede tredjelandstatsborgere til at komme ind på EU's arbejdsmarked og spille en vigtig rolle med at afhjælpe manglen på arbejdskraft på bestemte områder/i bestemte sektorer. En række andre redskaber kan bidrage til at matche udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft (f.eks. databasen over indehavere af det blå EU-kort). Denne valgmulighed kan have bemærkelsesværdige og positive virkninger for effektiviteten på arbejdsmarkedet og for EU's makroøkonomiske miljø.

Valgmulighed E2 – at udvide bestemmelserne i direktiv 2003/109/EF om mobilitet inden for EU til også at omfatte højt kvalificerede arbejdstagere. Denne mulighed omfatter også pointsystemet, der er nævnt under valgmulighed C. Mobiliteten inden for EU kan i medfør af denne valgmulighed blive mere begrænset end under valgmulighed E1. Relevansen og effektiviteten af denne politiske mulighed kan derfor blive mere begrænset.

Valgmulighed F – kommunikation, koordinering og samarbejde. De planlagte foranstaltninger kan til en vis grad støtte skabelsen af et grundlæggende og fælles grundlag for at gøre det mere attraktivt for højt kvalificerede arbejdstagere at komme ind på EU's arbejdsmarked og gøre det lettere mere effektivt at fordele dem på arbejdsmarkedet. Det vil imidlertid have begrænset effektivitet.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse som anført i arbejdsprogrammet; rapporten kan læses på [.....].

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af den foreslåede foranstaltning**

Med forslaget indføres en forenklet indrejseprocedure for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, der er baseret på en fælles definition og fælles kriterier: arbejdsaftale, faglige kvalifikationer og en løn over et minimumsniveau på nationalt plan. Der er planlagt en særlig ordning for "unge arbejdstagere". Arbejdstagere, der får indrejse, vil få udstedt en opholdstilladelse, der giver dem lov til at arbejde ("det blå EU-kort"). Denne tilladelse giver dem og deres familie en række rettigheder, herunder gunstige betingelser for familiesammenføring. Adgangen til opholdsmedlemsstatens arbejdsmarked vil være begrænset de første to år.

Forslaget giver også indehavere af det blå EU-kort mulighed for at flytte til en anden medlemsstat på visse betingelser og efter to års lovligt ophold i den første medlemsstat. For at lette mobiliteten inden for EU er der fastsat bestemmelser om undtagelser fra Rådets direktiv 2003/109/EF, navnlig muligheden for at sammenlægge de perioder, en person har opholdt sig i forskellige medlemsstater med henblik på at få status som fastboende udlænding. Når en person har opnået denne status, finder bestemmelserne om mobilitet i direktiv 2003/109/EF anvendelse, men medlemsstaterne skal give fortrinsstilling til disse arbejdstagere frem for andre arbejdstagere fra tredjelande, der ansøger om indrejse.

- **Retsgrundlag**

Dette forslag vedrører indrejse- og opholdsbetingelserne for tredjelandstatsborgere og regler for procedurer for udstedelse af de nødvendige tilladelser. Der fastsættes desuden betingelser for, hvornår en tredjelandstatsborger kan opholde sig i en anden medlemsstat. Det hensigtsmæssige retsgrundlag er følgende EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og artikel 63, stk. 4.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene for dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende årsager:

Hvis medlemsstaterne handler alene, er de ikke i stand til tage den udfordring op, som den internationale konkurrence om højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande udgør.

Der vil være en række forskellige indrejse- og opholdsbetingelser for disse arbejdstagere, idet hver national ordning vil være lukket og i konkurrence med de andre. Det kan føre til en forvridning af indvandernes valg, og hvad der er vigtigere, gøre det for kompliceret at omfordele den nødvendige arbejdskraft i takt med, at behovene på arbejdsmarkedene skifter, hvilket kan medføre tab af den højt kvalificerede arbejdsstyrke, der allerede er til stede i EU.

Målene for forslaget kan bedre nås gennem en indsats på fællesskabsplan af følgende årsager:

Det vigtigste element i forbindelse med EU's tiltrækningsevne sammenlignet med konkurrenternes er muligheden for at få adgang til 27 arbejdsmarkeder og dermed udvikle sine karrieremuligheder, samtidig med at virksomhedernes konkrete behov i EU dækkes. Det kan imidlertid kun ske gennem en fællesskabsaktion (hvilket også er nødvendigt for at fravige fællesskabsretten med henblik på at skabe lempeligere vilkår for at få status som fastboende udlænding) og kan kun gennemføres, hvis der findes en fælles indrejseordning for disse arbejdstagere.

En fælles aktion vil sikre, at disse arbejdstagere:

- 1) får indrejse i medfør af fælles regler
- 2) nyder godt af de samme rettigheder i hele EU
- 3) vil have mulighed for at rejse fra en medlemsstat til en anden for at tilpasse sig og hurtigt imødekomme svingende efterspørgsel efter højt kvalificeret indvandret arbejdskraft
- 4) bliver fuldt integreret i EU.

Forslaget giver medlemsstaterne tilstrækkelige muligheder for at tilpasse ordningen til deres nationale arbejdsmarkeders behov og vil ikke berøre deres ansvar for selv at fastsætte antallet af økonomiske indvandrere, der indrejser i EU for at få arbejde.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag(er):

Den valgte retsakt er et direktiv, som giver medlemsstaterne en høj grad af fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen. I henhold til EF-traktatens artikel 63, næstsidste afsnit, står det medlemsstaterne frit for at opretholde eller indføre andre foranstaltninger end dem, der er fastsat i direktivet, forudsat at de er forenelige med traktaten og internationale aftaler.

- **Valg af instrumenter**

Foreslåede instrumenter: direktiv.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

Et direktiv er et hensigtsmæssigt instrument til denne foranstaltning, idet der heri fastsættes bindende minimumsstandarder, der giver medlemsstaterne fleksibilitet for så vidt angår arbejdsmarkedets behov og retlige bestemmelser.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5) SUPPLERENDE OPLYSNINGER

- **Forny et gennemgang/revision/udløbsklausul**

I forslaget indgår en bestemmelse om forny et gennemgang.

- **Sammenligningstabel**

Medlemsstaterne skal sende Kommissionen de nationale bestemmelser, der sættes i kraft for at gennemføre direktivet, sammen med en sammenligningstabel, der viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

- **Nærmere beskrivelse af forslaget**

Artikel 1

Forslaget har to formål. Det første er at indføre en særlig procedure for indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgere, der ansøger om ophold i EU med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, i over tre måneder. Det andet formål er at gennemføre EF-traktatens artikel 63, stk. 4, og fastsætte betingelser for, at tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat på dette forslags betingelser, kan opholde sig med deres familiemedlemmer i andre medlemsstater.

Artikel 2

I forslaget henvises til begrebet "højt kvalificeret beskæftigelse". Definitionen heraf er baseret på to kriterier, nemlig for det første kravet om at udøve en aktivitet som lønmodtager, hvorved tredjelandsstatsborgere, der ønsker at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, udelukkes, og for det andet de nødvendige krav om "kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution". I den henseende og for at medtage arbejdstagere, der ikke nødvendigvis har brug for en uddannelse ud over sekundærniveauet for at udøve deres aktivitet (erfarne ledere, visse personer i it-branchen osv.), tillader forslaget, at der tages hensyn til mindst tre års erhvervs erfaring inden for et erhverv i stedet for kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution.

Artikel 3 og 4

Forslaget omfatter ikke EU-borgere og deres familiemedlemmer, herunder dem, hvis ret til at arbejde i en bestemt medlemsstat er begrænset af overgangsordninger. Det omfatter heller ikke tredjelandsstatsborgere, der har status som fastboende udlænding eller flygtningestatus, personer, der har ophold i en medlemsstat på et strengt midlertidigt grundlag i overensstemmelse med fællesskabsretten eller i medfør af forpligtelser i internationale aftaler samt andre begrænsede kategorier.

Forslaget tillader ikke medlemsstaterne at give gunstigere vilkår for første indrejse i Fællesskabet, således at direktivets anvendelsesområde ikke undermineres. Da opholdsbetingelserne (herunder familiesammenføring) kun påvirker situationen for de

berørte tredjelandstatsborgere i forhold til opholdsmedlemsstaten, er medlemsstaterne fortsat frit stillet til at give gunstigere vilkår.

Artikel 5

I denne artikel fastsættes de betingelser, ansøgeren skal opfylde, navnlig følgende:

1) Da indrejsebetingelserne styres af efterspørgslen, skal der fremlægges en arbejdsaftale eller et bindende jobtilbud.

2) Den løn, der er anført i arbejdsaftalen, skal mindst svare til et bestemt niveau fastsat på nationalt plan. Medlemsstaterne er frit stillet til at fastsætte et niveau, der er foreneligt med deres arbejdsmarked og indvandringspolitik. Det anses imidlertid for nødvendigt at fastsætte et relativt minimumsniveau – der først og fremmest er knyttet til mindstelønnen som fastsat i national ret - for at sikre, at medlemsstaterne ikke udhuler dette kriterium ved at fastsætte et niveau, der er for lavt til, at landets egne statsborgere eller højt kvalificerede EU-borgere kan acceptere en ledig stilling, selv om den svarer til den pågældendes kvalifikationer. Forslaget indeholder desuden bestemmelser om en udvidet form for mobilitet inden for EU, når en højt kvalificeret arbejdstager fra et tredjeland har fået status som fastboende udlænding. Det relative fælles minimumsniveau har til formål at sikre, at en medlemsstats beslutning om indrejse ikke påvirker de andre medlemsstater negativt på mellemlangt sigt. Det skal desuden sikre, at ansøgeren har midler til sit eget underhold – og om nødvendigt kan betale udgifterne til at rejse tilbage - uden at skulle gøre brug af den pågældende medlemsstats sociale bistandsordninger.

3) For så vidt angår ikke-regulerede erhverv skal ansøgeren bevise, at vedkommende har en uddannelse fra en højere uddannelsesinstitution eller mindst tre års erhvervs erfaring inden for det pågældende erhverv, der kan anses som svarende til kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution. Medlemsstaterne anmoder ikke om bevis for begge dele. I tilfælde af regulerede erhverv skal ansøgeren opfylde kravene i national ret eller fællesskabsretten.

Artikel 6

Denne undtagelse vedrører unge arbejdstagere under 30 år, der sandsynligvis ikke har tilstrækkelig erhvervs erfaring til at kunne kræve en høj løn. I så tilfælde skal den supplerende obligatoriske betingelse om at have fuldført en højere uddannelse på et område i tilknytning til den aktivitet, der skal udføres i henhold til arbejdsaftalen, være opfyldt. Der foreslås en yderligere lempelse af lønkravet for unge arbejdstagere, der har studeret i EU.

Artikel 7, 9 og 10

Forslaget skaber ikke en ret til indrejse. I disse bestemmelser fastsættes obligatoriske og mulige grunde til at give afslag (og for inddragelse og afslag på forlængelse), navnlig i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne, de eksisterende kvoter og medlemsstaternes mulighed for at gennemføre en arbejdsmarkedsundersøgelse. Sidstnævnte mulighed henviser navnlig til Rådets resolution af 20. juni 1994 om begrænsning af tredjelandstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere. Princippet om fællesskabspræference som

udtrykt i de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005 udgør primær ret, og direktivet vil derfor automatisk blive anvendt i overensstemmelse med tiltrædelsesakterne af de medlemsstater, der stadig anvender overgangsordninger, og så længe de gør det.

Artikel 8, 11 og 12

Ansøgere (og ikke familiemedlemmer), hvis ansøgning den berørte medlemsstat har truffet en positiv afgørelse om, vil modtage en opholdstilladelse benævnt det blå EU-kort, hvori betingelserne for, at de kan arbejde, er anført. Der er planlagt en forenklet procedure (30 dage) samt at give tredjelandstatsborgere med lovligt ophold ret til at ansøge om denne ordning og ændre retlig status i tilfælde af en positiv afgørelse.

Artikel 13, 14 og 15

I forslaget anses højt kvalificerede arbejdstagere for at udgøre et potentiale for EU's økonomi, men det fastsættes, at deres rettigheder afhænger af opholdets længde.

En gradvis integration af en højt kvalificeret arbejdstager på arbejdsmarkedet kræver, at den berørte medlemsstats myndigheder skal give tilladelse til alle ændringer i arbejdsforholdet de første to år, hvor en indehaver af det blå EU-kort har lovligt ophold, således som det også gælder for første indrejse. Herefter skal den berørte person ikke længere bevise, at han eller hun opfylder løn- og kvalifikationskravene for at kunne påtage sig højt kvalificeret beskæftigelse, idet det overlades til arbejdsgiveren og arbejdsmarkedet at vurdere det. For at undgå misbrug indføres der pligt til at give meddelelse om ændringer i den pågældendes situation.

Der tillades en tre måneders periode med arbejdsløshed. Betingelserne for at få tilladelse til at indgå i et nyt ansættelsesforhold afhænger som ovenfor af opholdets længde. Disse bestemmelser finder anvendelse uafhængigt af opholdsmedlemsstaten (den første eller den anden), indtil den pågældende får status som fastboende udlænding.

I artikel 15 fastsættes der områder, hvor der skal sikres ligebehandling, idet målet er at skabe de gunstigste betingelser. Der er kun begrænsninger for så vidt angår stipendier, procedurer for at få adgang til bolig og social bistand. Det er ikke rettigheder, arbejdstageren har som følge af den pågældendes bidrag. Endvidere gås der ud fra, at disse arbejdstagere desuden har relativt høje lønninger, hvorfor de i henhold til national ret ikke vil være berettiget til ovennævnte ydelser.

Artikel 16

I denne artikel fastsættes de undtagelser fra direktiv 2003/86/EF, der anses for nødvendige for at skabe en attraktiv ordning for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelandslande, og det er en anden logik, der følges, end det var tilfældet i direktivet om familiesammenføring, der er et redskab til at fremme integrationen af tredjelandstatsborgere, der med rimelighed kan få status som fastboende udlænding. I overensstemmelse med lignende ordninger, der allerede eksisterer i medlemsstaterne og i andre lande, fastsættes der bestemmelser om umiddelbar familiesammenføring, også i tilfælde af midlertidigt ophold og ægtefællers adgang til arbejdsmarkedet. For at nå det mål fastsættes der også bestemmelser om, at der først bør træffes eventuelle nationale

integrationsforanstaltninger, når familiemedlemmerne er på EU's område.

Artikel 17

Formålet med dette forslag er at fremme den geografiske mobilitet for højt kvalificerede arbejdstagere. Undtagelserne fra direktiv 2003/109/EF har således til formål at undgå at straffe mobile arbejdstagere ved at tillade, at de kan lægge ophold i to (eller højst tre) medlemsstater sammen med henblik på at opfylde den vigtigste betingelse for at få status som fastboende udlænding. Der skal gælde strenge betingelser for undtagelserne for så vidt angår de perioder, hvor den pågældende ikke opholder sig på EU's område, for derved at støtte en politik for cirkulær migration og begrænse en eventuel hjerneflugt mest muligt.

Artikel 18, 19, 20 og 21

I artikel 19 fastsættes betingelserne for mobilitet inden for EU, inden der opnås status som fastboende udlænding, i overensstemmelse med hovedlinjerne i direktiv 2003/109/EF, men medlemsstaterne får ret til at anvende de samme betingelser som dem, der gælder for første indrejse. Artikel 20 indeholder bestemmelser om mobiliteten inden for EU, efter at en person har fået status som fastboende udlænding. Under hensyntagen til de karakteristika, der gælder for denne kategori af arbejdstagere og deres begrænsede antal i absolutte tal, finder direktivet anvendelse uden de begrænsninger i det samlede antal personer, medlemsstaterne kan beholde for så vidt angår andre personer, der har status som fastboende udlænding. Der fastsættes desuden bestemmelse om, at medlemsstaterne skal give fortrinsstilling til tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlænding, frem for andre arbejdstagere fra tredjelande, der ansøger om indrejse med samme formål.

I medfør af artikel 18 indføres der en ny opholdstilladelse, således at det bliver muligt at identificere den særlige status, indehaverne heraf har.

Retningslinjerne for udøvelse af retten til familiesammenføring i en anden medlemsstat, inden den pågældende har opnået status som fastboende udlænding, afspejler bestemmelserne i artikel 16 i direktiv 2003/109/EF.

Kapitel VI

Den eneste bestemmelse, der er specifik i dette forslag, er medlemsstaternes pligt til at dele oplysninger om eventuelle kvoter og årlige statistiske oplysninger om gennemførelsen via det netværk, der er oprettet ved Rådets beslutning 2006/688/EF. Disse oplysninger vil også gøre det muligt at overvåge rekrutteringen fra udviklingslande, der lider under mangel på kvalificeret arbejdskraft.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 3, litra a), og artikel 63, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed indeholder traktaten bestemmelser om de foranstaltninger, der skal vedtages på områderne asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det fastsættes i traktaten, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken for så vidt angår betingelserne for indrejse og ophold, standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser og foranstaltninger til definition af de rettigheder og betingelser, hvorefter tredjelandstatsborgere, som har lovligt ophold i en medlemsstat, kan opholde sig i andre medlemsstater.
- (3) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 blev der opstillet en målsætning om at gøre Fællesskabets økonomi til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden inden 2010.
- (4) I Haag-programmet, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 4.-5. november 2004, erkendte man, at lovlig migration vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den videnbaserede økonomi i Europa og fremme af den økonomiske udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien,

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

og Kommissionen blev opfordret til at forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet.

- (5) På Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2006 enedes man om en række foranstaltninger i 2007, bl.a. at udforme strategier for en velforvaltet, lovlig indvandring og fuld respekt for nationale kompetencer, for at hjælpe medlemsstaterne med at dække de nuværende og fremtidige behov for arbejdskraft.
- (6) For at nå målene i Lissabon-processen er det vigtigt at fremme mobiliteten inden for EU for højt kvalificerede arbejdstagere, der er EU-borgere, navnlig fra de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. Ved gennemførelsen af dette direktiv er medlemsstaterne forpligtet til at respektere princippet om fællesskabspræference som navnlig kommer til udtryk i bestemmelserne i tiltrædelsesakterne af 16. april 2003 og 25. april 2005.
- (7) Formålet med dette direktiv er at bidrage til at nå disse mål og løse problemerne med mangel på arbejdskraft ved at fremme tredjelandstatsborgeres indrejse og mobilitet – for at skaffe højt kvalificeret arbejdskraft – med henblik på ophold på over tre måneder og derved gøre Fællesskabet mere attraktivt for arbejdstagere fra hele verden og opretholde konkurrenceevnen og den økonomiske vækst. For at nå disse mål er det nødvendigt at lempe reglerne for højt kvalificerede arbejdstageres og deres familiers indrejse ved at indføre forenklede indrejseprocedurer og ved at give dem samme sociale og økonomiske rettigheder som statsborgerne i værtsmedlemsstaten på en række områder. For så vidt angår disse rettigheder, bygger dette direktiv på de tilsvarende bestemmelser i direktiv XXXX ["om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat"]⁵.
- (8) Gunstige betingelser for familiesammenføring og adgang til arbejdsmarkedet for ægtefæller bør udgøre et grundlæggende element i enhver ordning, der sigter mod at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere. For at nå dette mål bør der fastsættes bestemmelser om særlige undtagelser fra Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring⁶.
- (9) Dette direktiv påvirker ikke medlemsstaternes beføjelser til at selv bestemme antallet af tredjelandstatsborgere, der indrejser fra tredjelande til deres område for at søge arbejde. Dette bør også gælde for tredjelandstatsborgere, der søger om at forblive på en medlemsstats område for at udføre lønarbejde, og som har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i medfør af andre ordninger, f.eks. studerende, der lige har fuldført deres studier, eller forskere, der har fået indrejse i medfør af Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste⁷ og Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med

⁵ EUT L

⁶ EFT L 251 af 3.10.2003, s. 12

⁷ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12

henblik på videnskabelig forskning⁸, og hvis adgang til arbejdsmarkedet i medlemsstaten ikke er konsolideret i medfør af Fællesskabsretten eller national ret.

- (10) Dette direktiv bør indeholde bestemmelser om en fleksibel indrejseordning, der reguleres af efterspørgslen og er baseret på objektive kriterier såsom et minimumslønniveau, der er sammenligneligt med lønniveauerne i medlemsstaterne, og faglige kvalifikationer. Det er nødvendigt at fastsætte en laveste fællesnævner for det nationale lønniveau for at sikre en minimumsharmonisering af indrejsebetingelserne i hele EU. Medlemsstaterne bør fastsætte deres nationale lønniveau efter situationen på deres respektive arbejdsmarkeder og deres generelle indvandringspolitikker.
- (11) Der bør fastsættes undtagelser fra hovedordningen for så vidt angår lønniveauet for højt kvalificerede ansøgere under 30 år, som på grund af deres relativt beskedne erhvervserfaring og deres stilling på arbejdsmarkedet, eventuelt ikke er i stand til at opfylde lønkravene i hovedordningen, og for personer, der har fået deres kvalifikationer på højere uddannelsesinstitutioner i EU.
- (12) Når en medlemsstat har besluttet at lade en tredjelandstatsborger, der opfylder de fælles kriterier, indrejse, bør tredjelandstatsborgeren modtage en særlig opholdstilladelse, det såkaldte blå EU-kort, som bør give gradvis adgang til arbejdsmarkedet og sikre den pågældende og dennes familie ret til ophold og mobilitet.
- (13) Formatet på det blå EU-kort bør være i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere⁹, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at indsætte oplysninger om, navnlig på hvilke betingelser en person har ret til at arbejde. De generelle bestemmelser i direktiv XXXX [om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat] bør gælde tilsvarende.
- (14) Tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og det blå EU-kort udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, bør have tilladelse til at rejse ind i og frit bevæge sig rundt på de medlemsstaters område, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, i op til tre måneder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)¹⁰ og artikel 21 i Schengen-reglerne - Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (Schengen-gennemførelseskonventionen)¹¹.
- (15) Det bør erkendes, at jobmobiliteten og den geografiske mobilitet for højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere udgør den væsentligste mekanisme for at forbedre

⁸ EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15.

⁹ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1

¹⁰ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

¹¹ EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

arbejdsmarkedets effektivitet, forebygge mangel på kvalificeret arbejdskraft og udjævne manglende balance regionalt. For at respektere princippet om fællesskabspræference og undgå muligt misbrug af ordningen bør mulighederne for jobmobilitet for højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere begrænses til de to første år, hvor de har lovligt ophold i en medlemsstat.

- (16) Den geografiske mobilitet inden for EU bør kontrolleres og reguleres af efterspørgslen i det første tidsrum, hvor en tredjelandsarbejdstager har lovligt ophold. Når en tredjelandsstatsborger har fået status som fastboende udlænding i EF, bør medlemsstaterne give fortrinsstilling til disse arbejdstagere, når de benytter sig af retten til mobilitet inden for EU. Der bør indrømmes undtagelser fra Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding¹² for ikke at straffe højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere, der er geografisk mobile, men som endnu ikke har fået status som fastboende udlænding i EF, og for at fremme geografisk og cirkulær migration.
- (17) Højt kvalificerede tredjelandsarbejdstageres mobilitet mellem Fællesskabet og deres oprindelsesland bør fremmes og opretholdes. Der bør indføres undtagelser fra Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding for derved at forlænge det tidsrum, hvori de kan være væk fra Fællesskabets område, og som ikke medtages ved beregningen af det tidsrum med lovligt og kontinuerligt ophold, der er nødvendigt for at få status som fastboende udlænding i EF. Højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere bør også have tilladelse til at være væk fra Fællesskabets område i længere tidsrum end de, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/109/EF, når de har opnået status som fastboende udlænding i EF. For at fremme den cirkulære migration af højt kvalificerede arbejdstagere fra udviklingslande bør medlemsstaterne navnlig overveje at anvende mulighederne i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, og artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/109/EF til at tillade længere perioder væk fra Fællesskabets område end dem, der er fastsat i direktivet. For at sikre sammenhængen med navnlig de bagvedliggende udviklingsmål bør disse undtagelser kun finde anvendelse, hvis det kan bevises, at den pågældende er rejst tilbage til oprindelseslandet med henblik på arbejde, studier eller volontørtjeneste.
- (18) Højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere bør sikres ligebehandling for så vidt angår social sikring. De sociale sikringsgrene er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/1971 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet¹³. Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003¹⁴ om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, udvider bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/1971 til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i EU, og som er i en situation, der går på tværs af grænserne. Bestemmelserne om ligebehandling for så vidt angår social sikring i dette forslag gælder også direkte for personer, der kommer til en medlemsstat direkte fra et

¹² EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44

¹³ EFT L 149 af 15.7.1971, s. 2. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 (EUT L 100 af 6.4.2004, s. 1).

¹⁴ EFT L 124 af 20.5.2003, s. 1

tredjeland. Dette direktiv bør dog ikke give flere rettigheder end dem, der allerede er fastsat bestemmelser om i fællesskabsretten for så vidt angår social sikring for tredjelandsstatsborgere, der er i en situation, der går på tværs af grænserne.

- (19) De faglige kvalifikationer, en tredjelandsstatsborger har erhvervet i en anden medlemsstat, bør anerkendes på samme måde som for EU-borgere, og der bør tages hensyn til kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36 af 7. september 2005¹⁵ om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.
- (20) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne afholde sig fra aktivt fra at søge at rekruttere i udviklingslande i sektorer, hvor der er mangel på menneskelige ressourcer. De strategier og principper for en etisk forsvarlig ansættelsespraksis, der finder anvendelse på arbejdsgiverne i den offentlige og den private sektor, bør navnlig udvikles i sundhedssektoren, således som det understreges i Rådets og medlemsstaternes konklusioner af 14. maj 2007 vedrørende et europæisk handlingsprogram til afhjælpning af den kritiske mangel på sundhedspersonale i udviklingslandene (2007-2013). De bør styrkes gennem udvikling af mekanismer, retningslinjer og andre redskaber, der letter cirkulær og midlertidig migration samt andre foranstaltninger, der kan mindske de negative og øge de positive virkninger af indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft fra udviklingslandene. Dette skal ske i overensstemmelse med Afrika/EU-fælleserklæringen om migration og udvikling, der blev opnået enighed om i Tripoli den 22.-23. november 2006 og med henblik på at udforme en samlet migrationspolitik, således som Det Europæiske Råd opfordrede til på sit møde den 14.-15. december 2006.
- (21) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om rapportering med henblik på at overvåge gennemførelsen af ordningen vedrørende højt kvalificeret arbejdskraft for at indkredse og om muligt modvirke eventuelle virkninger i form af hjerneflugt fra udviklingslandene, navnlig landene syd for Sahara. Medlemsstaterne bør derfor hvert år sende oplysninger om erhverv og nationalitet for de højt kvalificerede indvandrere, de har ladet indrejse, via det netværk, der er oprettet med henblik herpå ved Rådets afgørelse 2006/688/EF af 5. oktober 2006 om etablering af en mekanisme for gensidig informering om medlemsstaternes foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet¹⁶.
- (22) Målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig at indføre en særlig indrejseprocedure og vedtage betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold i over tre måneder i medlemsstaterne med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, navnlig med hensyn til at sikre mobiliteten mellem medlemsstaterne, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet har derfor ret til at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (23) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt ved Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder og Den

¹⁵ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

¹⁶ EUT L 283 af 14.10.2006, s. 40.

Europæiske Konvention om Menneskerettigheder og Grundlæggende Friheder, og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.

- (24) Medlemsstaterne bør anvende bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse¹⁷ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv¹⁸.
- (25) [I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager disse stater ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4].
- (26) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af dette direktiv, og direktivet er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Formålet med dette direktiv er at fastsætte:

- a) betingelserne for tredjelandstatsborgeres og deres familiemedlemmers indrejse og ophold i over tre måneder på medlemsstaternes område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse
- b) betingelserne for tredjelandstatsborgeres og deres familiemedlemmers ophold i medfør af litra a) i andre medlemsstater end den første.

¹⁷ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22

¹⁸ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "en tredjelandsstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1
- b) "højt kvalificeret beskæftigelse": udøvelse af reelt og effektivt arbejde under en anden persons ledelse, som den pågældende aflønnes for, og hvortil der kræves kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution og/eller mindst tre års tilsvarende erhvervserfaring
- c) "det blå EU-kort": en tilladelse, hvorpå er anført "det blå EU-kort", og som giver indehaveren ret til lovligt at opholde sig og arbejde på medlemsstatens område og at flytte til en anden medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse på betingelserne i dette direktiv
- d) "første medlemsstat": den medlemsstat, der først udstedte "det blå EU-kort" til den pågældende tredjelandsstatsborger
- e) "en anden medlemsstat": alle andre medlemsstater end den første medlemsstat
- f) "familiemedlemmer": tredjelandsstatsborgere som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF
- g) "kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution": alle eksamensbeviser og lignende beviser udstedt af en kompetent myndighed, der bekræfter, at den pågældende har fuldført en højere uddannelse med eksamen, dvs. de kurser, der afvikles af en uddannelsesinstitution, der anerkendes som en højere uddannelsesinstitution i den stat, hvori den er beliggende. Der tages med henblik på dette direktiv hensyn til disse kvalifikationer, forudsat at studierne for at opnå disse kvalifikationer har varet mindst tre år
- h) "højere faglige kvalifikationer": kvalifikationer, der attesteres ved et kvalifikationsbevis fra en højere uddannelsesinstitution eller mindst tre års tilsvarende erhvervserfaringer
- i) "erhvervserfaring": den faktiske og lovlige udøvelse af det pågældende erhverv.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse på en medlemsstats område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere:

- a) der opholder sig i en medlemsstat og ansøger om international beskyttelse eller er omfattet af ordninger for midlertidig beskyttelse
 - b) der er flygtninge eller har ansøgt om at blive anerkendt som flygtning, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
 - c) der ansøger om ophold i en medlemsstat som forsker i betydningen i direktiv 2005/71/EF for at gennemføre et forskningsprojekt
 - d) der er familiemedlemmer til EU-borgere, der har udøvet eller udøver deres ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet
 - e) der har status som fastboende udlænding i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF og udøver deres ret til at opholde sig i en anden medlemsstat for at udøve lønnet arbejde eller selvstændig erhvervsvirksomhed
 - f) der indrejser i en medlemsstat i medfør af forpligtelser i en international aftale, som gør det lettere for bestemte kategorier af fysiske personer inden for handel og investering at indrejse og få midlertidigt ophold
 - g) hvis udvisning er blevet suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder.
3. Dette direktiv berører ikke fremtidige aftaler mellem Fællesskabet eller mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden, som indeholder lister over de erhverv, der ikke falder ind under dette direktiv, for derved at sikre en etisk forsvarlig rekruttering i sektorer, hvor der er mangel på arbejdskraft og beskytte de menneskelige ressourcer i de udviklingslande, der undertegner sådanne aftaler.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
- a) Fællesskabsretten, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for de personer, det finder anvendelse på, undtagen for så vidt angår indrejse i den første medlemsstat.

Kapitel II

BETINGELSER FOR INDREJSE

Artikel 5

Indrejsekriterier

1. En tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse til de formål, der er fastsat i dette direktiv:
 - a) skal fremlægge en gyldig arbejdsaftale eller et bindende jobtilbud af mindst ét års varighed i den pågældende medlemsstat
 - b) skal opfylde betingelserne i national ret for EU-borgeres udøvelse af et reguleret erhverv som specificeret i en arbejdsaftale eller et bindende jobtilbud
 - c) skal for så vidt angår ikke-regulerede erhverv fremlægge dokumenter, der beviser, at den pågældende har relevante højere faglige kvalifikationer med henblik på beskæftigelse i den sektor, der er anført i arbejdsaftalen eller det bindende jobtilbud
 - d) skal fremlægge et gyldigt rejsedokument som fastsat i national ret og om nødvendigt en gyldig opholdstilladelse. Medlemsstaterne kan kræve, at rejsedokumentets gyldighedsperiode mindst skal dække opholdstilladelsens oprindelige gyldighedsperiode
 - e) skal fremlægge bevis for, at den pågældende har en sygeforsikring, der også dækker familiemedlemmer for alle de risici, som statsborgere i den pågældende medlemsstat normalt er dækket for, hvis der i forbindelse med eller som følge af arbejdsaftalen ikke gives forsikringsdækning eller tilsvarende ret til ydelser
 - f) må ikke betragtes som en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.
2. Ud over de i stk. 1 anførte betingelser må bruttomånedslønnen i henhold til arbejdsaftalen eller det bindende jobtilbud ikke ligge under det nationale lønniveau, som medlemsstaterne har fastsat og offentliggjort med henblik herpå, og som skal være mindst tre gange den månedlige bruttomimumsløn i henhold til national ret.

I medlemsstater, hvor der ikke er fastsat en mindsteløn, fastsættes det nationale lønniveau til mindst tre gange den minimumsindtægt, under hvilken den pågældende medlemsstats borgere er berettiget til social bistand i medlemsstaten.

Artikel 6

Undtagelse

Hvis ansøgningen indgives af en tredjelandstatsborger under 30 år, som har kvalifikationer fra en højere læreanstalt, gælder følgende undtagelser:

- a) Medlemsstaterne anser betingelserne i artikel 5, stk. 2, for opfyldt, hvis den månedlige bruttoløn, der tilbydes, svarer til mindst to tredjedele af det nationale lønniveau som defineret i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2.
- b) Medlemsstaterne kan se bort fra lønkravet i artikel 5, stk. 2, forudsat at ansøgeren har fuldført en højere uddannelse på stedet og opnået en bachelor- og en kandidatgrad på en højere uddannelsesinstitution beliggende på Fællesskabets område.
- c) Medlemsstaterne kræver ikke bevis for erhvervsuddannelse ud over kvalifikationerne fra en højere uddannelsesinstitution, medmindre dette er nødvendigt for at opfylde betingelserne i national ret for EU-borgeres udøvelse af det regulerede erhverv, der er omfattet af arbejdsaftalen eller det bindende jobtilbud.

Artikel 7

Antal indrejsetilladelser

Artikel 5 og 6 indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at fastsætte, hvor mange tredjelandstatsborgere der kan få indrejse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.

Kapitel III

DET BLÅ EU-KORT - PROCEDURE OG GENNEMSIGTIGHED

Artikel 8

Det blå EU-kort

1. En person, der opfylder betingelserne i artikel 5 og 6, og hvis ansøgning de kompetente myndigheder har truffet en positiv afgørelse om, får udstedt et blå EU-kort.
2. Det blå EU-kort er i første omgang gyldigt i to år og forlænges i et tidsrum af mindst samme længde. Hvis arbejdsaftalen dækker en periode på under to år, udstedes det blå EU-kort for et tidsrum svarende til arbejdsaftalens længde plus tre måneder.
3. Det blå EU-kort udstedes af medlemsstatens kompetente myndigheder, der anvender det ensartede format, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002. I overensstemmelse med bilaget hertil (a), punkt 7.5-9 anfører medlemsstaterne på det blå EU-kort betingelserne for adgangen til arbejdsmarkedet som fastsat i artikel 13, henholdsvis stk. 1 eller 2, i dette direktiv. Under overskriften "tilladelsens art" anfører medlemsstaterne "det blå EU-kort".

4. Det blå EU-kort giver i det tidsrum, det er gyldigt i, indehaveren ret til:
 - a) indrejse, fornyet indrejse og ophold på den medlemsstats område, der udstedte det blå EU-kort
 - b) transit gennem andre medlemsstater for at udøve rettighederne i medfør af litra a).
5. Indehavere af det blå EU-kort nyder godt af de rettigheder, de og deres familie har i medfør af dette direktivs artikel 8, artikel 10, stk. 2, artikel 12, artikel 13-19 og artikel 21.

Artikel 9

Årsager til afslag

1. Medlemsstaterne giver afslag på en ansøgning om det blå EU-kort, hvis ansøgeren ikke opfylder betingelserne i artikel 5 og 6, eller hvis de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.
2. Inden medlemsstaterne træffer beslutning om en ansøgning om det blå EU-kort, kan de undersøge situationen på deres arbejdsmarked og anvende deres nationale procedurer for så vidt angår ansættelseskravene for den ledige stilling.

Af arbejdsmarkedspolitiske hensyn kan medlemsstaterne give fortrinsstilling til EU-borgere, tredjelandsstatsborgere, når der er fastsat bestemmelse herom i fællesskabsretten, samt tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold og modtager arbejdsløshedsunderstøttelse i de pågældende medlemsstater.

Artikel 10

Inddragelse eller afslag på forlængelse af det blå EU-kort

1. Medlemsstaterne inddrager eller giver afslag på at forlænge gyldigheden af det blå EU-kort, der er udstedt på grundlag af dette direktiv, i følgende tilfælde:
 - a) hvis det er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalsket eller ulovligt ændret
 - b) hvis det ser ud til, at indehaveren ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse og ophold, der er fastsat i artikel 5 og 6, eller opholder sig i landet af andre årsager end dem, på grundlag af hvilke den pågældende fik opholdstilladelse
 - c) hvis indehaveren ikke har respekteret de begrænsninger, der er fastsat i artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 14.
2. Manglende meddelelse af ændringer i situationen i medfør af artikel 13, stk. 2, anses ikke for tilstrækkelig årsag til at inddrage eller give afslag på at forlænge gyldigheden af det blå EU-kort.

3. Medlemsstaterne kan inddrage eller give afslag på at forlænge gyldigheden af det blå EU-kort, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

Artikel 11

Ansøgning om indrejse

1. Medlemsstaterne afgør, hvorvidt ansøgninger om det blå EU-kort skal indsendes af tredjelandstatsborgeren eller dennes arbejdsgiver.
2. Ansøgningen skal behandles og undersøges, uanset om den pågældende tredjelandstatsborger har ophold uden for den medlemsstats område, som den pågældende ønsker at indrejse i, eller tredjelandstatsborgeren allerede har lovligt ophold på den pågældende medlemsstats område.
3. Den pågældende medlemsstat letter adgangen til at opnå de nødvendige visa for en tredjelandstatsborger, hvis ansøgning er blevet accepteret.
4. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale ret acceptere en ansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger, der ikke har en opholdstilladelse, men som opholder sig lovligt på dens område.

Artikel 12

Proceduremæssige garantier

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer beslutning om den fuldstændige ansøgning og informerer skriftligt ansøgeren herom i overensstemmelse med de procedurer for denne form for meddelelser, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret, senest 30 dage fra datoen for indgivelsen af ansøgningen. I undtagelsestilfælde, hvor der er tale om komplekse ansøgninger, kan fristen forlænges med op til yderligere 60 dage.
2. Hvis de oplysninger, der er vedlagt ansøgningen som bilag, er utilstrækkelige, informerer de kompetente myndigheder ansøgeren om, at der kræves yderligere oplysninger. Det tidsrum, der er omhandlet i stk. 1, suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de krævede supplerende oplysninger.
3. En afgørelse om afslag på en ansøgning om det blå EU-kort eller manglende forlængelse eller inddragelse af det blå EU-kort meddeles den berørte tredjelandstatsborger skriftligt og, hvis det er relevant, den pågældendes arbejdsgiver i overensstemmelse med procedurerne for meddelelser af denne art, der er fastsat i den relevante nationale ret; der kan klages over sådanne afgørelser ved den pågældende medlemsstats domstole. I meddelelsen specificeres årsagerne til afgørelsen, mulige klageprocedurer og fristen for at klage.

Kapitel IV

RETTIGHEDER

Artikel 13

Adgang til arbejdsmarkedet

1. De første to år, hvor indehaveren af det blå EU-kort opholder sig i den pågældende medlemsstat, er den pågældendes adgang til arbejdsmarkedet begrænset til udøvelsen af de aflønnede beskæftigelsesaktiviteter, der opfylder betingelserne for indrejse som fastsat i artikel 5 og 6. De kompetente myndigheder i opholdsmedlemsstaten skal i overensstemmelse med de nationale procedurer og inden for tidsfristen i artikel 12, stk. 1, give forudgående skriftlig tilladelse til ændringer af betingelserne i arbejdsaftalen, der påvirker betingelserne for indrejse, eller ændringer i arbejdsforholdet.
2. Efter de første to års lovlige ophold i den pågældende medlemsstat som indehaver af det blå EU-kort ligebehandles den pågældende person med medlemsstatens statsborgere for så vidt angår adgangen til højt kvalificeret beskæftigelse. Indehaveren af det blå EU-kort giver meddelelse om ændringer i arbejdsforholdet til opholdsmedlemsstatens kompetente myndigheder i overensstemmelse med de nationale procedurer.
3. Indhavere af det blå EU-kort, der har fået status som fastboende udlænding i EF, ligebehandles med medlemsstatens statsborgere for så vidt angår adgangen til lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed.
4. Medlemsstaterne kan bibeholde begrænsninger i adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, hvis sådanne aktiviteter om end kun lejlighedsvis medfører udøvelse af offentlig myndighed og ansvar for sikring af statens generelle interesser, hvis disse aktiviteter i overensstemmelse med eksisterende national ret eller fællesskabsretten er forbeholdt medlemsstaternes egne statsborgere.
5. Medlemsstaterne kan bibeholde begrænsninger i adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed i tilfælde, hvor disse aktiviteter i overensstemmelse med national ret eller fællesskabsretten er forbeholdt medlemsstaternes egne statsborgere, EU-borgere eller EØS-borgere.
6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse, uden at det berører det princip om fællesskabspræference, der er anført i de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 16. april 2003 og 25. april 2005.

Artikel 14

Midlertidig arbejdsløshed

1. Arbejdsløshed udgør ikke i sig selv en grund til at inddrage det blå EU-kort, medmindre arbejdsløsheden har varet i mere end tre på hinanden følgende måneder.
2. I dette tidsrum har indehaveren af det blå EU-kort ret til at søge og påtage sig beskæftigelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 13, henholdsvis stk. 2 eller 2.
3. Medlemsstaterne tillader indehaveren af det blå EU-kort fortsat at opholde sig på deres område, indtil den tilladelse, der er nødvendig i medfør af artikel 13, stk. 1, er givet eller afslået. Den i artikel 13, stk. 2, omhandlede meddelelse afslutter automatisk arbejdsløshedsperioden.

Artikel 15

Ligebehandling

1. Indehavere af det blå EU-kort har samme rettigheder som medlemsstaternes egne statsborger hvad angår:
 - a) arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse, samt arbejdsmiljø
 - b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har et bestemt virke, herunder fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at det påvirker de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed
 - c) almen og faglig uddannelse, herunder stipendier i overensstemmelse med national ret
 - d) anerkendelse af eksamensbeviser og andre faglige kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
 - e) de sociale sikringsgrene som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Forordning (EF) nr. 859/2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, finder tilsvarende anvendelse
 - f) social bistand som fastsat i national ret
 - g) udbetaling af erhvervede pensionsrettigheder ved flytning til et tredjeland
 - h) skattefordele
 - i) adgang til varer og tjenester samt opnåelse af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer til opnåelse af boliger og bistand fra arbejdsformidlingen

- j) fri adgang til hele den pågældende medlemsstats område inden for de grænser, der af sikkerhedshensyn er fastsat i national ret.
- 2. Medlemsstaterne kan begrænse rettighederne i stk. 1, litra c) og i), for så vidt angår stipendier og procedurer for at få adgang til socialt boligbyggeri, til tilfælde, hvor indehaveren af det blå EU-kort har opholdt sig eller har ret til at holde sig på deres område i mindst tre år.
- 3. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandlingen for så vidt angår social bistand til tilfælde, hvor indehaveren af det blå EU-kort har opnået status som fastboende udlænding i EF i overensstemmelse med artikel 17.

Artikel 16

Familiemedlemmer

- 1. Rådets direktiv 2003/86/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.
- 2. Uanset artikel 3, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2003/86/EF afhænger familiesammenføringen ikke af, om indehaveren af det blå EU-kort har rimelig udsigt til at opnå fast opholdsret, og om den pågældende har haft ophold af en mindste varighed.
- 3. Uanset artikel 5, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/86/EF, gives der opholdstilladelse til familiemedlemmer senest seks måneder efter, at ansøgningen herom er indgivet.
- 4. Uanset artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF kan de heri omhandlede integrationsforanstaltninger kun finde anvendelse, efter at de pågældende har opnået familiesammenføring.
- 5. Uanset artikel 14, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF anvender medlemsstaterne ikke tidsfristen på 12 måneder for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet.
- 6. Uanset artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF kan ophold i forskellige medlemsstater lægges sammen med henblik på beregningen af de fem års ophold, der kræves for at få selvstændig opholdstilladelse.
- 7. Hvis medlemsstaterne benytter sig af muligheden i stk. 6, finder bestemmelserne i artikel 17 vedrørende sammenlægning af de tidsrum, indehaveren af det blå EU-kort har opholdt sig i forskellige medlemsstater, tilsvarende anvendelse.
- 8. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/86/EF er gyldighedsperioden af familiemedlemmernes opholdstilladelse den samme som for opholdstilladelser udstedt til indehavere af det blå EU-kort, for så vidt som deres rejsedokumenters gyldighedsperiode tillader det.

Artikel 17

Status som fastboende udlænding i EF til indehavere af det blå EU-kort

1. Direktiv 2003/109/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/109/EF har en indehaver af det blå EU-kort, der har udnyttet mulighederne i artikel 19, ret til at lægge de perioder sammen, hvor den pågældende har opholdt sig i forskellige medlemsstater, for derved at opfylde kravet om opholdets varighed, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) fem års lovligt og kontinuerligt ophold på Fællesskabets område som indehaver af det blå EU-kort
 - b) lovligt og kontinuerligt ophold som indehaver af det blå EU-kort på den medlemsstats område, hvor der indgives ansøgning om opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding i EF", i to år umiddelbart før, den relevante ansøgning indgives.
3. Med henblik på beregning af varigheden af det lovlige og kontinuerlige ophold i Fællesskabet og uanset artikel 4, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2003/109/EF, afbryder perioder, hvor den pågældende er væk fra Fællesskabets område, ikke det tidsrum, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og der tages hensyn hertil ved beregningen, hvis fraværperioderne er kortere end 12 på hinanden følgende måneder og ikke overstiger 16 måneder i alt inden for det tidsrum, der er omhandlet i stk. 2, litra a). Dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke har udnyttet muligheden i artikel 19.
4. Uanset artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/109/EF forlænger medlemsstaterne det tidsrum, som indehaveren af det blå EU-kort og dennes familiemedlemmer, der har fået status som fastboende udlænding i EF, kan være fraværende fra Fællesskabets område til 24 på hinanden følgende måneder.
5. De undtagelser fra direktiv 2003/109/EF, der er fastsat i stk. 3 og 4, finder kun anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende tredjelandsstatsborger kan fremlægge bevis for, at vedkommende har været fraværende fra Fællesskabets område for at udøve en økonomisk aktivitet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende eller med henblik på volontørtjeneste eller for at studere i oprindelseslandet.
6. Artikel 13, 15 og 16 finder, når det er relevant, fortsat anvendelse, efter at indehaveren af det blå EU-kort har fået opholdstilladelse i medfør af artikel 18.

Artikel 18

Opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding i EF/indehaver af det blå EU-kort"

1. Indehavere af det blå EU-kort, der opfylder betingelserne i artikel 17 for at få status som fastboende udlænding i EF, får udstedt en opholdstilladelse i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Under overskriften "tilladelsens art" anfører medlemsstaterne "status som fastboende udlænding i EF/indehaver af det blå EU-kort".
3. Indehavere af opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding i EF/indehaver af det blå EU-kort" er omfattet af bestemmelserne vedrørende dem selv og deres familiemedlemmer, der er fastsat i dette direktiv og i direktiv 2003/109/EF.

Kapitel V

OPHOLD I ANDRE MEDLEMSSTATER

Artikel 19

Betingelser

1. Efter to års lovligt ophold i den første medlemsstat som indehaver af det blå EU-kort har den pågældende person og dennes familiemedlemmer ret til at flytte til en anden medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Senest én måned efter indrejsen på den anden medlemsstats område giver indehaveren af det blå EU-kort den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder meddelelse om sin tilstedeværelse og fremlægger alle de dokumenter, der beviser, at den pågældende opfylder betingelserne i artikel 5 og 6, i den anden medlemsstat.
3. I overensstemmelse med procedurerne i artikel 12 behandler den anden medlemsstat denne meddelelse og informerer skriftligt ansøgeren og den første medlemsstat om dens beslutning om:
 - a) at udstede det blå EU-kort og tillade, at ansøgeren tager ophold på dens område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 8-15
 - b) at afslå at udstede det blå EU-kort og tvinge ansøgeren og dennes familiemedlemmer til i overensstemmelse med procedurerne i national ret, herunder procedurerne for udsendelse, at forlade dens område, hvis betingelserne i denne artikel ikke er opfyldt. Den første medlemsstat tillader straks uden formaliteter indehaveren af det blå EU-kort og dennes familiemedlemmer at indrejse igen. Bestemmelserne i artikel 14 finder anvendelse efter fornyet indrejse.
4. Ansøgeren afholder i medfør af stk. 3, litra b), udgifterne ved sin egen og familiemedlemmernes tilbagevenden og fornyet indrejse, herunder refundering af udgifter dækket ved brug af offentlige midler, når det er relevant,
5. I medfør af denne artikel kan medlemsstaterne fortsat fastsætte antallet af indrejser som specificeret i artikel 7.

Artikel 20

Adgang til arbejdsmarkedet i den anden medlemsstat for indehavere af opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding/indehaver af det blå EU-kort"

1. Artikel 14, stk. 4, i direktiv 2003/109/EF finder ikke anvendelse på indehavere af opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding/indehaver af det blå EU-kort".
2. I de tilfælde, hvor en medlemsstat beslutter at anvende de begrænsninger til arbejdsmarkedet, der er fastsat i artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/109/EF, giver den fortrinsstilling til indehavere af opholdstilladelsen "status som fastboende udlænding i EF/indehaver af det blå EU-kort" frem for tredjelandsstatsborgere, der ansøger om ophold med samme formål

Artikel 21

Familiemedlemmers ophold i den anden medlemsstat

1. Hvis indehaveren af det blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19, og hvis familien allerede var etableret i den første medlemsstat, har familiemedlemmerne ret til at ledsage den pågældende.
2. Senest én måned efter indrejsen på den anden medlemsstats område giver familiemedlemmerne meddelelse til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder om deres tilstedeværelse og indgiver en ansøgning om opholdstilladelse.
3. Den anden medlemsstat kan kræve, at familiemedlemmerne sammen med deres ansøgning om opholdstilladelse fremlægger:
 - a) deres opholdstilladelse i den første medlemsstat og et gyldigt rejsedokument
 - b) bevis for, at de har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlemmer til indehaveren af det blå EU-kort
 - c) bevis for, at de har en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat, eller at indehaveren af den blå EU-kort har en sådan forsikring for dem.
4. Hvis familien ikke allerede var etableret i den første medlemsstat, finder artikel 16 anvendelse.

Kapitel VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne giver gennem det netværk, der er oprettet ved beslutning 2006/688/EF Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om de love eller administrative bestemmelser, de vedtager i medfør af artikel 7, artikel 9, stk. 2, artikel 19, stk. 5, og artikel 20.
2. Oplysningerne i medfør af stk. 1 omfatter de nærmere detaljer om de pågældende foranstaltninger oversat til et andet officielt EU-sprog end den pågældende medlemsstats eget sprog.
3. Medlemsstaterne sender hvert år, første gang senest den 1. april [et år efter datoen for direktivets gennemførelse i national ret] via netværket ifølge beslutning 2006/688/EF Kommissionen og de øvrige medlemsstater statistiske oplysninger om antallet af tredjelandsstatsborgere, der er indrømmet eller har fået forlænget eller frataget det blå EU-kort i det foregående kalenderår med angivelse af nationalitet og beskæftigelse. Der skal ligeledes gives statistiske oplysninger om indrejste familiemedlemmer. For indehavere af det blå EU-kort og deres familiemedlemmer, der er indrejst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19-21, præciseres det i oplysningerne desuden, i hvilken medlemsstat de tidligere har haft ophold.

Artikel 23

Rapporter

Kommissionen aflægger hvert tredje år og for første gang senest den [tre år efter gennemførelsen af dette direktiv i national ret] rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Artikel 24

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der er ansvarlige for at modtage og videreformidle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19.
2. Medlemsstaterne sikrer et hensigtsmæssigt samarbejde om udvekslingen af oplysninger og dokumentation, jf. stk. 1.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [to år efter ikrafttrædelsen]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne

[...]

Formand